

[Ingomar Petersen.]

han er enig med det radikale venstre i disse synspunkter.

Som helhed kan jeg sige, at vi kan tilslutte os de af flertallet stillede ændringsforslag, men må stemme imod de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Lowzow (KF):

Må jeg tilslutte mig de foregående taleres forbavelse over det indlæg, der kom fra fremskridtspartiet i dag. Jeg synes heller slet ikke, det ligger på linje med det positive samarbejde, vi har haft i udvalget. Det er faktisk helt diametralt modsat dette, sådan som vi har arbejdet i udvalget, og jeg kan heller ikke forstå konklusionerne, det bygger på; jeg må tilslutte mig udvalgsformandens forbavelse over det.

I øvrigt ville jeg ellers have sagt, at hele dette udvalgsarbejde har været præget af, at lovforslaget er blevet vældig godt gennemarbejdet, idet det har været næsten vedtaget én gang før, og vi her har en administrativ lovgivning, som for en gangs skyld har haft tid til at komme ud til udtalelse.

Det er også en lov, som vi alle sammen har en forpligtelse til at finde frem til enighed om, idet den jo er en del af hele det administrative kompleks, der faktisk begyndte med miljøloven, og som vi vel dårlig nok endnu er helt færdig med igennem alle leddene.

Det, der kan gøre én lidt nervøs ved et sådant lovkompleks som dette, hvor vi arbejder stærkt med decentralisering, med inddragning af den almindelige borger i beslutningsprocessen, er, at trods det, at man har sendt dette ud til kompetente myndigheder, kommuner o. lign., hvor man skulle mene de påtaleberettigede var virkelig trænet i og indstillet på at give svar og at arbejde med det, og trods det, at det 2 gange har været til behandling i folketinget, er der til det sidste, indtil de allersidste dage, selv efter at betænkningen i realiteten var skrevet, kommet indvendinger og henstillinger angående lovforslaget. Man kan jo være noget nervøs for, hvordan det i virkeligheden skal fungere, når man ser, at selv disse kræfter først begynder at interessere sig for sagerne, når det næsten er for sent. Men det er selvfølgelig kun enkelttilfælde.

Det, der beroliger os ved loven, og det,

der skal til, er, at der skal være en mulighed for at sætte en tidsfrist, så beslutningerne kan blive taget. Man kan ikke blive ved med at køre; ligesom vi her i folketinget til sidst har måttet gå til en afslutning ved betænkningsskrivningen, har vi tilsigtet det samme med hensyn til beslutningsprocessen ude omkring. Vi har tilstræbt det nærdemokrati, som vi altid har ønsket, men vi har prøvet nøgternt at vurdere, hvordan det kan fungere, samtidig med at der skal en endelig beslutningsproces til i forhold til administrationen, i forhold til de lokale folkevalgte.

Vi mener, at denne balance er opnået med dette lovforslag. Der kan måske blive tale om finpoleringer senere, men alt i alt er der opnået en balance her, som er rimelig til begge sider, og det er det nødvendige. Det er ikke nok kun at sige nærdemokrati og deltagelse; det skal også kunne fungere.

Kommunernes Landsforening har jo været i udvalget og har sagt, at man kan gå ind for loven, man kan arbejde med loven, og man kan tage den til den tid, som vi har sagt — endda lidt før kunne man have taget den. Det virker i hvert tilfælde beroligende, at de, der skal administrere loven og arbejde med den, ikke får den som et chok; selv om de selvfølgelig ikke har fået de sidste krav og ønsker opfyldt, har de vel i det store og hele fået dem opfyldt.

Når vi nu har lagt denne decentralisering ud i kommunerne, er det vigtigt, at også vi lovgivere ikke dør af skræk, når det begynder at fungere, for det er ganske givet, at når denne planlægning kommer ud i kommunerne, vil den falde forskelligt ud, og der vil sikkert komme spørgsmål ind til folketinget som dette: hvorfor fungerer det sådan i denne kommune og helt anderledes i en anden? Men det har vi faktisk givet accept for ved at lave denne lov. Nu er der en mulighed for, at det udvikler sig forskelligt i Ribe og i Varde, alt efter det behov og de ønsker, som befolkningen har det pågældende sted, og det skal folketinget i det store og hele give mulighed for og acceptere.

Der har politisk, som det blev sagt, været en uhyre stor spredning i udvalgsarbejdet; det er givet, at vi startede fra forskellige positioner i de to sider af salen, det er givet, at intentionerne for de afvigende parter var vidt forskellige. Men jeg synes, det er godt,